

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

5. navadna nedelja

5.2.2023

Leto XXI., 6 (1106)

VSAK KRISTJAN MORA BITI SOL IN LUČ V SVETU

V starih časih je bila sol edina začimba, ki je dala hrani okus. Brez soli bi bila hrana brez okusa. Jezus pravi: kar je sol za hrano, so kristjani za svet. Kristjani so zato tu, da naredijo svet boljši.

Kot sol smo poklicani, da postanemo učenci, prijateljski in prijazni ter da živimo v miru med seboj. Kot luč smo poklicani, da pokažemo pot. Brez luči se zaletimo drug v drugega in pademo v jarek. Toda luč pravi: »Tu je pot, pojdi po njej; tu je nevarnost, izogni se ji.« Brez luči in soli bi bil svet v zelo slabem stanju, nezanimiv in nemogoče bi bilo živeti v njem. Z lučjo in soljo postaja svet varnejši in boljši. Dolžnost kristjanov je, da naredimo svet boljši. Toda kako naj to naredimo? Na enak način, kot delujeta sol in luč. Najprej se moramo razlikovati od hrane, preden je uporabljena. Če sol izgubi svoj okus, je neuporabna in ne more več narediti razlike. Luč se mora razlikovati od teme, da bi lahko pomagala. Zato pomeni biti sol in luč sveta biti drugačen od sveta. Če verniki nimamo ničesar, kar nas razlikuje od nevernikov, smo kot sol, ki je izgubila slanost in zato ne more povzročiti razlike. In tisto, kar nas loči od neverujočih, ne smejo biti samo oznake in priponke, ki jih nosimo, ampak predvsem življenje, ki ga živimo.

Ljubezen je razpoznavni znak, po katerem lahko ločimo pravega kristjana od lažnega. Nadalje pa sol in luč delujeta tako, da se združita s stvarjo, ki bi jo rada spremenila. Sol ne more spremeniti hrane, razen če ne gre v hrano in jo spremeni od znotraj. Luč ne more pokazati poti, dokler ne sreča teme. Včasih kristjani mislijo, da je prava pot, da se držijo stran od družbe in popularne kulture. Toda če se skrivamo pred resničnostjo naše družbe in našega sveta, se lahko zgodi, da bomo skrili svojo luč pod mernik. Da bi naredili razliko, se moramo zdramiti in se soočiti.

Sol in luč nista namenjeni sami sebi, ampak sta za to, da ju razdajamo drugim preko dobrih del. Tako *'naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih'*.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem:

»Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se solí? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo.

Vi ste luč sveta.

Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti.

Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši.

Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

(Mt 5,13–16)

Svete maše:

5. NEDELJA MED LETOM 5.2. Sv. Agata, dev., muč.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Mara Smrdelj, Trnje 12, 30. dan 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 6.2. Sv. Japonski mučenci	Palčje	17,30 +i Palčje 31, obletna
Torek 7.2. Sv. Rihard, kralj	Klenik	17,30 +i Pavlovič, Klenik 34, obletna
Sreda 8.2. Sv. Hieronim Emiliani	Juršče	16h +Zvonko Žužek, Juršče 68
Četrtek 9.2. Sv. Apolonija, dev. m.	Zagorje	17,30+ <i>Marija Škrli, Francija, dar. Marjeta</i> <i>Krajša molitev za duhovne poklice pred Najsvetjšim</i>
Petek 10.2. Sv. Sholastika, redov.	Zagorje	17,30 + <i>Milka in Albin Knafelc, Zagorje 112</i>
Sobota 11.2. Lurška Mati Božja	Zagorje	17h <i>Spoved</i> 17,30h + <i>Matija Čopič, Drskovče 10, obletna</i>
6. NEDELJA MED LETOM 12.2. Sv. Evlalija, mučenka	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Pepca Šajn, Trnje 67, 30. dan 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- **VEROUKA** ta teden zaradi počitnic ni. To pa ne pomeni, da ljubezen do našega nebeškega Očeta ta teden ni potrebna ali »gre na počitnice«. Nasprotno! Ker imamo več časa, si vzemimo tudi več časa za našega ljubljenega nebeškega Očeta. Zato ne pozabimo na molitev, na nedeljsko sv. mašo in, če imamo možnost, tudi kdaj med tednom.

- **PREŠERNOV DAN** v tem tednu je tudi **DAN SLOVENSKE KULTURE**. Slovenska krščanska kultura nam je dala tudi največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, ki izhaja iz globoko verne krščanske družine. Iz te je izšlo več duhovnikov, med njimi gotovo najbolj znani ljubljanski škof in prvi nadškof ljubljanske nadškofije Anton Vovk. Zanj teče postopek za proglasitev med blažene in svetnike. Priporočajmo se mu tudi mi in ga prosimo, naj posreduje za naše družine, da bodo ostale verne, globoko povezane z Bogom, ki je vir in cilj prave sreče!

- **Z RADIA OGNJIŠČE** so v našo župnijo poslali nekaj izvodov revije Prijatelji Radia Ognjišče, ki jo sodelavci Radia pripravijo za svoje najbolj zveste poslušalce in podpornike. Vabim vas, da si vzamete brezplačen izvod na mizici za tisk. Če pa je kdo od vas njihov zvesti poslušalec in še ni podpornik, vabim, da se opogumite.

- **31. SVETOVNI DAN BOLNIKOV** je v soboto, 11.2. na god LURŠKE MATERE BOŽJE. Ob tem dnevu beremo pri pridigi iz pisma bolnikom z naslovom: »Bolan sem bil in ste me obiskali!«

Papež Francišek pa je za ta dan napisal tudi poslanico z naslovom **»Poskrbi zanj«** (Lk 10,35) – **Sočutje kot sinodalno izvajanje zdravljenja**, ki si jo 1. del lahko spodaj preberete danes in še v dveh nadaljnjih Župnijskih oznanilih. Lahko pa ji boste prisluhnili v soboto tudi na Radiu Ognjišče.

Dragi bratje in sestre!

Bolezen je del naše človeške izkušnje. Vendar pa lahko postane nečloveška, če jo živimo v osamljenosti in zapuščenosti, če je ne spremljata skrb in sočutje. Ko hodimo skupaj, je normalno, da se nekdo počuti slabo, da se mora ustaviti zaradi utrujenosti ali zaradi kakšne nezgode na poti. Tam, v takšnih trenutkih vidimo, kako hodimo: ali v resnici *hodimo skupaj*, ali pa smo samo na isti poti, vendar vsak zase, pazimo na svoje koristi in pustimo, da se drugi »znajdejo«. Zato vas na ta XXXI. svetovni dan bolnikov, sredi sinodalne poti, vabim k razmišljanju o dejstvu, da se lahko ravno ob izkušnji krhkosti in bolezni naučimo hoditi skupaj skladno z Božjim slovom, ki je bližina, sočutje in nežnost.

V Knjigi preroka Ezekielja v veliki prerokbi, ki predstavlja enega od vrhuncev vsega razodetja, Gospod govori takole: »Sam bom pasel svoje ovce in sam jim bom dajal počitek, govori Gospod Bog. Izgubljene bom poiskal, razgnane pripeljal nazaj, polomljene obvezal, bolne okrepčal [...] Pasel jih bom, kakor je prav« (34,15-16). Izkušnja izgubljenosti, bolezni in slabosti so seveda del naše poti: ne izključujejo nas iz Božjega ljudstva,

V današnjem evangeljskem odlomku Gospod govori svoji skupnosti, ki je izvirala iz judovstva. Vemo, da gre za skupnost "ubogih", za skupnost, ki jo je preganjal, sovražil in brisal lastni narod, skupnost, ki je ovirana v oznanjevanju Jezusovega imena. V resnici jih zaradi njegovega imena hudo žalijo. Skupaj s Štefanom so začetek tiste dolge vrste preganjanih samo zaradi tega, ker so bili kristjani; ta vrsta se v zgodovini nadaljuje še danes. Kako se odzvati na tako stanje?

ampak nas celo postavljajo v središče pozornosti Gospoda, ki je Oče in na poti noče izgubiti niti enega od svojih otrok. Gre torej za to, da se učimo od Njega, da bi bili v resnici skupnost, ki hodi skupaj in je sposobna ne pustiti, da bi jo okužila kultura odmetavanja.

Kot veste, okrožnica *Vsi bratje* predlaga aktualizirano branje prilike o usmiljenem Samarijanu. Izbral sem jo kot tečaj, kot točko preobrata, da bi mogli iziti iz »senc zaprtega sveta« ter »misliti in rojevati odprt svet« (prim. št. 56). Med to Jezusovo priliko in med mnogimi načini, na katere je danes bratstvo zanikano, namreč obstaja globoka povezava. Predvsem dejstvo, da pretepeni in oropani človek *zapuščen* ob poti, predstavlja stanje, v katerem je puščenih preveč naših bratov in sester v trenutku, ko najbolj potrebujejo pomoč. Ni lahko razločevati, kateri napadi na življenje in na njegovo dostojanstvo izvirajo iz naravnih vzrokov in katere povzročajo krivice in nasilje. V resnici raven neenakosti in prevlada koristi nekaterih že tako vplivata na vsako človeško okolje, da imamo težko katero koli izkušnjo za »naravno«. Vsako trpljenje se dogaja v neki »kulturi« in med njenimi protislovji. (se nadaljuje!)

S krotkostjo in tako, da kot Jezus živimo iz vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust in ki vedno odmeva v Svetem pismu. Predstavlja velike priče vere, zlasti preroke. Učenec, ki ga je njihovo pričevanje okrepilo in ki to pričevanje nadaljuje, je prepričan, da je del pravega in novega Božjega ljudstva, da je nadaljevalec tiste zgodovine odrešenja, ki so jo napovedovali preroki in ki se izpolnjuje v Jezusu. Zato jim Jezus pravi: "*Veselite in radujte se,*" to je, ne izgubite poguma,

ker "Vi ste sol zemlje /.../ Vi ste luč sveta." ker "Vi ste sol zemlje /.../ Vi ste luč sveta." Jezus tega ne pravi, ker bi oni to bili, ampak so to zato, ker je on rekel kakor bo kasneje naredil s Simonom, ki mu bo zaupal nalogo Petra. Učenec je *sol zemlje in luč sveta*, ker to hoče Jezus.

Sol, ker svetu dajo okus, okusnost. Brez njih bi bil svet plehek, brez smisla. *Luč*: gorje, če bi jih ne bilo. Kako bi človeški zgodovini uspelo hoditi po poti odrešenja in se preoblikovati v Božje kraljestvo? Niso *neka* luč, ampak so *luč* in svet bi brez njih, kakor brez Jezusa, znova padel v mrak, v smrtno temo.

Po: M. Galizzi, Evangelij po Mateju

V evangelijski današnje nedelje Gospod Jezus reče svojim učencem: »Vi ste sol, vi ste luč sveta.« Preko teh pomensko bogatih podob jim želi nakazati pomen njihovega poslanstva ter njihovega pričevanja. Sol ima v kulturi Bližnjega vzhoda različne pomene, kot je zaveza, solidarnost, življenje in modrost. Luč je prvo delo Boga Stvarnika in vir življenja. Prerok Izaija je dejal: »Če daješ lačnemu, kar imaš sam rad, in sitiš revežu grlo, bo vzšla v temi tvoja luč in tvoja temina bo kakor pol-dan« (Iz 58,10). Modrosti se torej pripiše ugodne učinke soli in luči. Gospodovi učenci so namreč poklicani, da dajo svetu nov »okus« in ga zaščitijo pred propadanjem z Božjo modrostjo, ki odseva na Sinovem obličju, saj je on »resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka« (Jn 1,9). Združeni z njim lahko kristjani razširjajo med temino ravnodušnosti in sebičnosti luč Božje ljubezni, resnične modrosti, ki daje smisel človeškemu bivanju in delovanju.

papež Benedikt XVI.

SMEH JE POL ZDRAVJA

Sveto pismo: Dobra stara mama je svojemu vnuku za birmo kupila Sveto pismo in mu ga poslala po pošti. Ko je paketek izročala poštni uslužbenki, jo je ta vprašala: »Je v pošiljki kaj takšnega, kar se lahko prelomi?« - »Deset božjih zapovedi,« ji ta prijazno odvrne.

7. februar

EGIDIJ

Rodil se je 16. novembra 1728. Revni, toda pobožni starši so mu pri krstu dali ime treh velikih frančiškanskih svetnikov: Frančišek Anton Pashal. Ta imena so bila kakor prerokba, da bo tudi ta otrok postal član Frančiškovega reda. Precej časa ni prav nič kazalo, da se bo prerokba uresničila. Kot desetleten deček se je moral iti učiti krznarstva. Njegov mojster je kasneje izjavil, da se nič ne čudi svetosti brata Egidija, saj je že kot vajenec z največjim veseljem šel k maši zgodaj zjutraj, preden je prišel v delavnico, iz delavnice pa je spet šel v cerkev. Pri delu je bil najbolj zanesljiv in zavzet. Zgodaj je izgubil očeta in že je mislil, da bo moral s svojim zaslužkom skrbeti za osirotelo družino, toda mati se je drugič poročila in dobili so zelo dobrega očima, ki je bil otrokom iz prvega zakona kot pravi oče. Po raznih preizkušnjah so se fantu le odprla samostanska vrata. Kot frančiškanski redovnik je dobil ime brat Egidij. Zaradi posebne pobožnosti, ki jo je imel do svetega Jožefa, je prosil, naj mu dodajo še vzdevek 'od svetega Jožefa'. Mladega brata so kmalu poslali v samostan svetega Pashala v Neaplju, v katerem je potem ostal vse življenje. Najprej je bil samostanski kuhar, nato pa vratar. V stiskah in težavah je vse hitelo k njemu; tudi ministri in člani kraljevske družine so pri njem iskali sveta in se mu priporočali v molitev. Bogatini so mu prinašali lepa darila: denarja in živila, da je lahko pomagal množici revežev. Umril je 7. februarja 1812 z vzklikom: »Ljuba Mati moja in ljubi moj sveti Jožef, peljita me v nebeški raj!«

Zaradi Božje ljubezni odpustimo vsem, ki so nas žalili, da bi tudi mi od Boga prejeli odpuščanje.

(Janez F. Gnidovec)

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, GSM 041/377-223 in www.tzt.rkc.si